

РЕШЕНИЕ

№ 117

гр. 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – V СЪСТАВ НАКАЗАТЕЛНИ ДЕЛА, в
публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Росица Г. Тодорова

при участието на секретаря Стефка Сл. Методиева
като разгледа докладваното от Росица Г. Тодорова Административно
наказателно дело № 20221820200137 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Постъпила е жалба от А. Л. С., ЕГН ***** от гр..... Софийска
област, бул. „.....“ № .. срещу Наказателно постановление № 3/09.03.2022 г.
на Началника на РУ с което на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР му е
наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева за
извършено нарушение на чл.64, ал.2 от ЗМВР. В жалбата се излагат доводи,
че наказателното постановление не отговаря на изискванията на закона,
неясно е и не съдържа точни фактически твърдения относно извършеното
нарушение, изпълнено е с противоречия, което е недопустимо. Оспорва и
размера на наложената глоба, която счита за силно завишена. Моли
издаденото наказателно постановление да бъде отменено или алтернативно да
се намали размера на наложената глоба.

Производството е по чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Административно-наказващият орган – РУ редовно призовани не
изпращат представител и не вземат становище по жалбата.

РП Елин Пелин редовно призовани не изпращат представител.

Жалбоподателят редовно призован се явява лично и поддържа жалбата

си.

Съдът след като провери законосъобразността на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните, намери за установено от фактическа страна следното:

Видно от обжалваното Наказателно постановление № 3/09.03.2022 г. на Началника на РУ същото е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 3/22.02.2012 г. по описа на РУ Елин Пелин. Наказателното постановление е съставено срещу жалбоподателя за това, че: „На 22.02.2022 г. около 00.05 ч. в гр..... бул.”.....” № .. не изпълнява устно полицейско разпореждане, изразяващо се в това да прекрати действията си, изразяващи се в нецензурни думи и заплашителни жестове, с което виновно е нарушил чл.64, ал.2 от ЗМВР, поради което на основание чл.257, ал.1 от ЗМВР му е наложено административно наказание глоба в размер на 300.00 лева.

Видно от АУАН № 3/22.02.2022 г. на Началника на РУ същият е съставен от З. Б. Н. – мл.инспектор при РУ Елин Пелин в присъствието на свидетеля Т. В. Т. срещу А. Л. С., за това, че: „На 22.02.2022 г. около 00.05 ч. в гр..... бул. ”.....” № .. при направено устно полицейско разпореждане да прекрати действията си изразяващи се във викане на нецензурни думи и заплашителни жестове, същият продължил, с което съзнателно пречеше да извършим задълженията си по служба“, с което виновно е нарушил чл.64, ал.1 от ЗМВР. АУАН е връчен на нарушителя срещу отказ на 22.02.2022 г., което е удостоверено с подписа на свидетеля Т. В. Т..

По делото са разпитани свидетелите З. Б. Н. и Т. В. Т., които разказват, че работят като екип в наряд и на процесната дата посочена в АУАН били изпратени през нощта на сигнал за възникнал семеен скандал в гр.Елин Пелин. Когато пристигнали на място установили лицето А. С., който познавали от предишни подобни сигнали, по които са работили. Влезли в двора на имота, тъй като още от улицата се чували викове и говорене на висок тон, което говорело за някаква разправа. В къщата установили жалбоподателя, съпругата му и децата им, като жалбоподателят държал принудително съпругата си на леглото, бил агресивен, а децата били видимо разстроени. В тази връзка двамата свидетели разпоредили устно на А. С. да прекрати това свое поведение, но агресията от негова страна продължила,

както спрямо съпругата му, така и спрямо двамата свидетели. Разпореждането да преустанови действията си по неправомерното му поведение като викане, използване на нецензурни изрази и заплашителни действия продължавало и след полицейското разпореждане без той да се съобразява по някакъв начин с полицейските разпореждания. В крайна сметка бил задържан, а свидетелката Н. му съставила процесния АУАН, на който свидетелят Т. се подписал като свидетел-очевидец на деянието. Нарушителят отказал да подпише предявения му АУАН, което било удостоверено с подписа на свидетеля Т..

При така установената фактическа обстановка съдът стигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от легитимно лице – наказания с наказателното постановление, а разгледана по същество, съдът намира същата за основателна по следните съображения:

Настоящият съдебен състав намира, че при реализиране на административно наказателното производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до накърняване правото на защита на жалбоподателя и тъй като същите са абсолютни не могат да доведат до разглеждане на спора по същество.

Съгласно чл.64, ал.1 от ЗМВР приета за нарушена от актосъставителя „Полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено.“. Според нормата на чл.64 ал.2 от ЗМВР: „При невъзможност да се издадат писмено, разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят.“.

Самостоятелно основание за отмяна на наказателното постановление като незаконосъобразно е наличието на допуснати съществени процесуални нарушения на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 от ЗАНН, тъй като в него липсва конкретизирано описание на нарушението, както от обективна, така и от субективна страна, като не е посочено по ясен начин изпълнителното деяние. Чрез описанието на нарушението от фактическа страна в наказателното постановление, наказващият орган не е конкретизирал дали се касае за фактическия състав неизпълнение на разпореждане на орган на МВР, направено в изпълнение на функциите му“ или „противозаконно пречене на

орган на МВР да изпълнява функциите си“, доколкото това са две различни изпълнителни деяния. Безспорно е, че неизпълнението на полицейските разпореждания е съставомерно деяние, за което е предвидена и санкционната разпоредба на чл.264, ал.1 от ЗМВР. Безспорно е също така, че съставомерно е и противозаконното пречене на полицейските органи да изпълняват функциите си – чл.257, ал.1 от ЗМВР. Ето защо в наказателното постановление следва да е налице прецизно описание на всички обстоятелства по извършеното нарушение, както и да е ясно изразена волята на наказващият орган, за кое административно нарушение е санкциониран нарушителя – по чл.264, ал.1 от ЗМВР или по чл.257, ал.1 от ЗМВР, което в случая не е сторено.

Отделно от това е налице противоречие в правна норма, която е приета за нарушена от актосъставителя и наказващия орган, тъй като в АУАН е сочи, че се касае за нарушение на чл.64, ал.1 от ЗМВР, а в издаденото въз основа на него наказателно постановление като нарушена норма е посочена тази на чл.64, ал.2 от ЗМВР.

Предметът на административно-наказателното производство се очертава от фактическите и правни обстоятелства, които са залегнали в акта за установяване на административното нарушение и в правораздавателното наказателно постановление. Част от тях изискват посочването на правната квалификация, отразяваща релевираното нарушение, което се твърди, че е извършено - чл.42, т.5, респективно чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН. Видно от представеното по делото и атакувано наказателно постановление, както и от процесния акт е, че административно-наказващия орган е отразил в тях противоречива правна квалификация, което сочи, че е допуснато нарушение на изискването на чл.42, т.5 и чл.57, ал.1, т.6 от ЗАНН - не е определена несъмнено и категорично законовата разпоредба, която е нарушена, по начин който изключва възможности за тълкуване. С констатираните нарушения административно наказващият орган е допуснал съществено нарушение на санкционната процедура по индивидуализиране и очертаване на деянието от правна страна, а от тук и несъмненост от обективната му страна. Не може определянето на санкциониращата правна норма да се извлича по тълкувателен път от данните по преписката, предвид правораздавателния характер на наказателните постановления. Винаги неточното посочване и описване на значими съставни части на нарушението, каквото е определяне на

разпоредбата, която е нарушена е съществено нарушение. Това е така, защото наказателното постановление е акт на правораздаване и очертава фактите и обстоятелствата, формиращи състава и правната квалификация на конкретното нарушение, което прави невъзможен адекватния контрол по същество и адекватното и пълно упражняване право на защита по същество.

Разпоредбите на закона са категорични - АУАН и наказателното постановление следва да съдържат предвидените в ЗАНН реквизити, което е условие за тяхната законосъобразност, като същите следва да са посочени по начин, небудещ съмнение. Тези реквизити не могат да бъдат извлечани по пътя на формалната или правна логика, тъй като това би имало за последица неопределеност на регламентацията на обществените отношения и в сериозна степен би застрашило правото на защита на привлеченото към отговорност лице. Ето защо наказателното постановление следва да бъде отменено изцяло.

Предвид гореизложеното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 3/09.03.2022 г. на Началника на РУ Елин Пелин ОД МВР София.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК пред Административен съд – София област в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Елин Пелин: _____